

Sygnatura akt VI U 34/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 marca 2017 roku

sprawy z odwołania S. P.

od decyzji z dnia 23 listopada 2016 roku znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o wysokość świadczenia

- 1. odrzuca odwołanie w zakresie żądania wyrównania emerytury za okres od 15 listopada 2010 do 3 września 2011 roku,**
- 2. oddala odwołanie.**

SSO Tomasz Korzeń

VI U 34/17 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 listopada 2016 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał ubezpieczonemu S. P. emeryturę.

Ubezpieczony S. P. odwołał się od tej decyzji. Podniósł, że ZUS błędnie ustalił średnie dalsze trwanie życia na 207,80 miesięcy, podczas gdy w decyzji z dnia 23.11.2010 roku organ rentowy ustalił 247,50 miesięcy. Nadto ZUS winien przyznać podwyższone świadczenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w KRUS za okres od 15.11.2010 do 3.9.2011 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania. Podał, że kwestia wyrównania świadczenia poprzez dodanie składek opłacanych na KRUS została już prawomocnie rozstrzygnięta wyrokiem z dnia 10.06.2011 roku w sprawie VI U 605/11. Średnie dalsze trwanie życia ustalone zostało prawidłowo przy uwzględnieniu Komunikatu Prezesa GUS z dnia 25.03.2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. P. urodził się (...).

W dniu 11.10.2010 roku wystąpił z wnioskiem o emeryturę. Decyzjami z dnia 23.11.2010 roku ZUS przyznał mu prawo do emerytury od dnia 15.11.2010 roku na podstawie art. 184 w zw. z art. 183 ustawy emerytalnej oraz na podstawie art. 184 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej. Jako mniej korzystna została zawieszona emerytura ustalona na podstawie art. 184 w zw. z art. 183 ustawy emerytalnej. Do wniosku o emeryturę skarżący dołączył zaświadczenie

z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o okresach opłacania składek od 1.10.1993 roku do 30.06.1997 roku oraz od 1.11.1997 roku do 30.06.1999 roku. Decyzją z dnia 28.03.2011 roku ZUS odmówił mu zwiększenia świadczenia w związku z opłacaniem składek do KRUS wskazując, iż okres opłacania przez wnioskodawcę składek do KRUS został uwzględniony do ustalenia prawa i obliczenia wysokości pobieranej przez wnioskodawcę renty rolniczej. Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji. W wyniku rozpoznania odwołania, wyrokiem z dnia 10.06.2011 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. oddalił odwołanie ubezpieczonego. Wyrok stał się prawomocny z dniem 2.07.2011 roku.

Dnia 16.11.2011 roku S. P. wystąpił o sprawdzenie prawidłowości wypłacanej emerytury i ponowne rozpatrzenie uprawnień do zwiększonego świadczenia z tytułu opłacania składek do KRUS. Decyzją z dnia 9.03.2012 roku organ rentowy dokonał przeliczenia emerytury lecz nie uwzględnił wniosku o zwiększenie świadczenia.

Decyzją z dnia 6.04.2012 roku, w związku z wnioskiem ubezpieczonego z dnia 3.10.2013 roku, ZUS po raz kolejny odmówił mu zwiększenia świadczenia w związku z opłacaniem składek do KRUS.

W dniu 12.09.2013 roku S. P. złożył kolejny wniosek o zwiększenie świadczenia. W decyzji z dnia 3.10.2013 roku ZUS dokonał przeliczenia emerytury od dnia 1.09.2013 roku, zwiększając świadczenie z tytułu opłacania składek do KRUS w okresie od 1.10.1993 roku do 30.06.1997 roku i od 1.11.1997 roku do 30.06.1999 roku.

W związku z pismem ubezpieczonego z dnia 17.10.2013 roku, organ rentowy przeliczył emeryturę wnioskodawcy i w decyzji z dnia 29.11.2013 roku uwzględnił okres opłacania składek na KRUS od dnia 1.11.2011 roku oraz dokonał wyrównania w wypłacie świadczenia za okres do 31.08.2013 roku. Jednocześnie w tej decyzji ZUS wskazał, że brak jest podstaw do przeliczenia emerytury od daty jej przyznania tj. od dnia 15.11.2010 roku albowiem odwołanie od decyzji z dnia 28.03.2011 roku odmawiające prawa do zwiększenia świadczenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie emerytalno – rentowe rolników zostało zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 10.06.2011 roku w sprawie VI U 605/11.

Na wniosek z dnia 24.10.2016 roku ZUS przyznał ubezpieczonemu emeryturę od dnia osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego tj. od dnia 15.11.2016 roku. Pozwany uwzględnił okresy opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników, doliczając kwotę 48,54 zł. Wypłata tego świadczenia, jako mniej korzystnego od dotychczas pobieranego, została zawieszona.

Średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonego tj. 66 lat wynosi 207,8 miesięcy.

dowód: częściowo bezsporne , a nadto:

dokumenty w aktach organu rentowego tom I: zaświadczenie k. 83

dokumenty w aktach sprawy VI U 605/11: wyrok k. 12

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ K.p.c., art. 477¹⁴ K.p.c.; por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.01.2010 r. II UZ 49/2009). W wyroku z dnia 23 kwietnia 2010 r. (II UK 309/2009) Sąd Najwyższy przypomniał, że zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu. Granice rozpoznania w niniejszej sprawie wyznacza zatem treść i przedmiot zaskarżonej decyzji z dnia 23.11.2016 roku, sąd nie jest uprawniony do wykroczenia poza te granice. Decyzja ta wydana została na wniosek ubezpieczonego z dnia 24.10.2016 roku, w którym skarżący domaga się ustalenia prawa do emerytury w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego. Zaskarżona decyzja czyni zadość żądaniu ubezpieczonego i

przyznaje mu prawo do żądanego świadczenia. W odwołaniu od decyzji skarżący domaga się dodatkowo zwiększenia emerytury w związku z opłacaniem składek do KRUS (od 15.11.2010 roku do 3.09.2011 roku). Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zgodnie z art. 476 § 2 K.p.c. wszczynane jest w rezultacie odwołania od decyzji ZUS, ma charakter stricte odwoławczy i dotyczy weryfikacji i oceny zgodności z prawem decyzji wydanej przez ZUS. Przedmiot sporu jest tu określony tylko ramami zaskarżonej decyzji. Tymczasem zaskarżona decyzja przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury, zaś na etapie postępowania przed ZUS wnioskodawca nie składał dodatkowego żądania o zwiększenie świadczenia emerytalnego.

Niemniej jednak zważyć należy, iż żądanie zawarte w odwołaniu od spornej decyzji (tj. żądanie zwiększenia świadczenia emerytalnego o okresy opłacania składek na KRUS od 15.11.2010 roku do 3.09.2011 roku) było już przedmiotem rozpoznania sądu w postępowaniu w sprawie VI U 605/11. Wyrokiem z dnia 10.06.2011 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. uznał to żądanie za niezasadne i oddalił odwołanie skarżącego. Orzeczenie z dniem 2.07.2011 roku stało się prawomocne.

Niedopuszczalne ze względu na powagę rzeczy osądzonej odwołanie zasługiwało na odrzucenie. Zgodnie bowiem z art. 199 § 1 pkt 2 K.p.c., w zw. z art. 13 § 2 K.p.c., sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Zgodnie z art. 365 § 1 K.p.c. zarówno sąd rozpoznający przedmiotową sprawę, jak i inne sądy, organy państwowe i organy administracji publicznej oraz strony niniejszego procesu są związane prawomocnym orzeczeniem sądu, które zapadło w sprawie sygn. akt VI U 605/11. Uprawomocnienie się wyroku wywołuje skutek w postaci związania tym rozstrzygnięciem. Gwarantuje to zachowanie spójności i logiki działania organów państwowych, zapobiega również współistnieniu w obrocie prawnym rozstrzygnięć nie do pogodzenia w całym systemie sprawowania władzy. Jeśli ubezpieczony kwestionuje zasadność rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie VI U 605/11 to mógł skorzystać z przysługujących mu środków prawnych umożliwiających weryfikację wydanego przez sąd I instancji wyroku z dnia 10.06.2011 roku tj. wywieść od tego wyroku apelację, czego jednak nie uczynił. Tym samym wydany w dniu 10.06.2011 roku wyrok w sprawie VI U 605/11 uzyskał walor prawomocności.

W świetle powyższych rozważań, ze względu na opartą na normie art. 365 § 1 K.p.c. moc wiążącą orzeczenia z dnia 10.06.2011 roku, ponowne badanie charakteru prawomocnie już ocenionych tych samych okresów jest niedopuszczalne. Związanie orzeczeniem oznacza bowiem niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie.

Ustalając wysokość emerytury w zaskarżonej decyzji pozwany uwzględnił okresy opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników, doliczając kwotę 48,54 zł.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 K.p.c., w zw. z art. 13 § 2 K.p.c., orzekł jak w punkcie I wyroku.

W pozostałym zakresie odwołanie należało oddalić.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887; dalej jako ustawa), 1. Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. 1b. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie: 8. od dnia 1 października 1950 r. do dnia 31 grudnia 1950 r. wynosi co najmniej 66 lat.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 ustawy. Ust. 4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2. Tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur

na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. 6. 6. Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3. Zgodnie z Komunikatem Prezesa GUS z dnia 25.03.2016 roku (M.P. 2016.291), średnie dalsze trwanie życia osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonego (tj. 66 lat) wynosi 207,80 miesięcy. Tym samym organ rentowy w spornej decyzji prawidłowo ustalił średnie dalsze trwanie życia ubezpieczonego.

Dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego sąd uznał za wiarygodne. Stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Ich wiarygodność nie była przez strony kwestionowana.

Wobec powyższego, przy przyjęciu za prawidłowe ustaleń dokonanych przez organ rentowy, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 K.p.c. orzekł jak w punkcie II wyroku.

SSO Tomasz Korzeń